

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010336
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6120010336.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., v trestnej veci obžalovaných A. B. C. a D. E., stíhaných pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr.zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. októbra 2024, konajúc o odvolaní obžalovaných voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/30/2020 zo dňa 13. 03. 2024, takto

rozhodol:

podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 3 Tr. por. a v zmysle § 2 ods. 1, 2 Tr. zák.,
z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/30/2020 zo dňa 13.3.2024 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaní

1/ A. B. C. F. G. A. C. F. H. I. (C.), nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom J. K., L. E. XXXX/XX, korešpondenčná adresa M. XX, XXX XX J.

2/ D. E. N. O. N. P. G. Q., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom P. XXX/X, XXX XX R.,

u z n á v a j ú s a v i n n ý m i, ž e

v snahe získať majetkový prospech, uviedli nepravdivé údaje K. G., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom J. J., S. X. XXXX XXXX/XX, ktorý v presvedčení, že uzatvára zmluvu o pôžičke na sumu 10 000,- €, zabezpečenú zriadením záložného práva na rodinný dom v J. J. L. S. X. XXXX XX, v jeho výlučnom vlastníctve,

dňa 2. apríla 2015 v Banskej Bystrici na Notárskom úrade T. H. U. podpísal D. E. predloženú Kúpnu zmluvu podľa § 588 a nasledujúce Občianskeho zákonníka so spoločnosťou C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646 ako kupujúcim, ktorej vypracovanie zabezpečila A. B. C. (Čokič), na základe podkladov predložených D. E., zatajujúc pred K. G. skutočný predmet právneho úkonu, ktorým podľa ich tvrdenia mala byť zmluva o pôžičke na sumu 10 000,-€, zabezpečená zriadením záložného práva na rodinný dom v Banskej Bystrici na S. X. XXXX XX, vo výlučnom vlastníctve K. G., sledujúc však zámer získať vlastnícke právo k uvedenému rodinnému domu vlastníka K. G., kde z titulu uvedenej zmluvy K. G. ako predávajúci previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v katastri nehnuteľnosti pre okres Banská Bystrica, obec J. J., katastrálne územie J. J. v časti A ako Parcely registra „C“ evidované v katastrálnej mape - parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 184 m2, parcelné číslo XXXX/X - záhrady vo výmere 424 m2 a parcelné číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 102 m2, a ako E. - B. L. M. C. XXXX/X, E. C. XXXX/XX, za kúpnu cenu 50 000,-€, ktorá nezodpovedala všeobecnej hodnote nehnuteľnosti v čase prevodu, stanovenej podľa znaleckého posudku číslo XXX/XXXX z 24.05.2015, vypracovaného znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností A. K. T., E. P. XXX/XX, E., na sumu 155 000,-€, ktorého objednávateľom bola spoločnosť C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12,

IČO: 45 000 646, ani podľa znaleckého posudku číslo XX/XXXX z 25.02.2019, vypracovaného znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností A. D. M., K. P. XX, J. J., na sumu 160 000,-€, pričom A. B. C. (Čokič) zabezpečila, že kúpna cena bola poukázaná spoločnosťou C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646, v prospech účtu vedeného na meno K. G. v E. E., V., číslo účtu: E. XX XXXX XXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach, dňa 02.04.2015 vo výške 20 000,-€ a dňa 14.04.2015 vo výške 30 000,-€, z celkovej kúpnej ceny si K. G. ponechal iba 10 000,-€, sumu 20 000,-€ vybral a odovzdal v hotovosti do rúk D. E. a sumu 20 000,-€ previedol na účet spoločnosti GERONT DSS, s.r.o., v zmysle pokynu D. E., ktorý následne zabezpečil návrh na vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností z 02.04.2015 v zrýchlenom konaní, kde na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy došlo rozhodnutím katastrálneho odboru Okresného úradu Banská Bystrica z 09.04.2015 pod číslom vkladu H. XXXX/XX k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k prevádzanej nehnuteľnosti na spoločnosť C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646, čím uvedeným konaním spôsobili K. G. škodu najmenej vo výške 145 000,-€,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu

č í m s p á c h a l i

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaná 1/ A. B. C. F. G. A. C. F. H. I. (C.)

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný 2/ D. E. N. O. N. P. G. Q.

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Mestského súdu Bratislava 2 (pôvodne Okresný súd Bratislava II) zo dňa 05. 04. 2022 sp. zn. B2-6T/23/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 03. 2023 sp. zn. 3To/1/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/30/2020 zo dňa 13.03.2024 boli obžalovaní A. B. C. (C.) a D. E. uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustili tak, že

v snahe získať majetkový prospech, uviedli nepravdivé údaje K. G., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom J. J., S. X. XXXX XXXX/XX, ktorý v presvedčení, že uzatvára zmluvu o pôžičke na sumu 10 000,-

€, zabezpečenú zriadením záložného práva na rodinný dom v J. J. L. S. X. XXXX XX, v jeho výlučnom vlastníctve,

dňa 2. apríla 2015 v Banskej Bystrici na Notárskom úrade T. H. U. podpísal D. E. predloženú Kúpnu zmluvu podľa § 588 a nasledujúce Občianskeho zákonníka so spoločnosťou C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646 ako kupujúcim, ktorej vypracovanie zabezpečila A. B. C. (C.), na základe podkladov predložených D. E., zatajujúc pred K. G. skutočný predmet právneho úkonu, ktorým podľa ich tvrdenia mala byť zmluva o pôžičke na sumu 10 000,-€, zabezpečená zriadením záložného práva na rodinný dom v J. J. L. S. X. XXXX XX, vo výlučnom vlastníctve K. G., sledujúc však zámer získať vlastnícke právo k uvedenému rodinnému domu vlastníka K. G., kde z titulu uvedenej zmluvy K. G. ako predávajúci previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX v katastri nehnuteľností pre okres Banská Bystrica, obec J. J., katastrálne územie J. J. v časti A ako Parcely registra „C“ evidované v katastrálnej mape - parcelné číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 184 m², parcelné číslo XXXX/X - záhrady vo výmere 424 m² a parcelné číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 102 m², a ako E. - B. L. M. C. XXXX/X, E. C. XXXX/XX, za kúpnu cenu 50 000,-€, ktorá nezodpovedala všeobecnej hodnote nehnuteľnosti v čase prevodu, stanovenej podľa znaleckého posudku číslo XXX/XXXX z 24.05.2015, vypracovaného znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností A. K. T., E. P. XXX/XX, E., na sumu 155 000,-€, ktorého objednávateľom bola spoločnosť C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646, ani podľa znaleckého posudku číslo 23/2019 z 25.02.2019, vypracovaného znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností A. D. M., K. P. XX, J. J., na sumu 160 000,-€, pričom A. B. C. (C.) zabezpečila, že kúpna cena bola poukázaná spoločnosťou C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646, v prospech účtu vedeného na meno K. G. v E. E., V., číslo účtu: E. XX XXXX XXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach, dňa 02.04.2015 vo výške 20 000,-€ a dňa 14.04.2015 vo výške 30 000,-€, z celkovej kúpnej ceny si K. G. ponechal iba 10 000,-€, sumu 20 000,-€ vybral a odovzdal v hotovosti do rúk D. E. a sumu 20 000,-€ previedol na účet spoločnosti GERONT DSS, s.r.o., v zmysle pokynu D. E., ktorý následne zabezpečil návrh na vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností z 02.04.2015 v zrýchlenom konaní, kde na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy došlo rozhodnutím katastrálneho odboru Okresného úradu Banská Bystrica z 09.04.2015 pod číslom vkladu H. XXXX/XX k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k prevádzanej nehnuteľnosti na spoločnosť C.O.R., s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Kapitulská 12, IČO: 45 000 646, čím uvedeným konaním spôsobili K. G. škodu najmenej vo výške 145 000,-€.

Za toto konanie ich Okresný súd Banská Bystrica odsúdil a to

obžalovanú A. B. C. (C.) podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Obžalovaného 2/ D. E. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 7 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste z rozsudku Mestského súdu Bratislava 2 (pôvodne Okresný súd Bratislava II) zo dňa 05. 04. 2022 sp. zn. B2-6T/23/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 03. 2023, sp. zn. 3To/1/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli obidvaja obžalovaní a to cestou svojich obhajcov.

V písomných dôvodoch odvolania obž. D. E., ktoré za neho podal jeho ustanovený obhajca T. M. K. E., tento v prvom rade uviedol a to ešte dňa 9.5.2024, že navrhuje, aby krajský súd z dôvodu rozhodovania Ústavného súdu SR o pozastavení časti Novely Trestného zákona uznesením rozhodol o prerušení trestného stíhania.

V ďalšej časti odvolania potom uviedol, že obžalovaný nesúhlasí s napadnutým rozsudkom a to jednak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste. Obžalovaný počas celého trestného konania spáchanie skutku popieral. V tomto smere je toho názoru, že okresný súd nekriticky uveril tvrdeniam poškodeného.

Poškodený nevyvrátil ani jedno tvrdenie obžalovaného E. iným skutkovým dejom, len v jednej skutočnosti, že on peniaze potreboval a že nechcel predať dom a pred podpisom zmluvy nemal čas na prečítanie dvoch zmlúv. V tomto smere však obhajca obžalovaného dáva do pozornosti, že nemať čas na prečítanie listín je nepochopiteľné, lebo môže ísť o ľudský faktor, alebo inak ide o zlyhanie ľudského faktora. Samotná svedkyňa K. G. nepotvrdila skutočnosti a nepotvrdila priebeh skutkového deja a to zakrývanie rukou kupujúceho predávajúceho u jej syna a taktiež nepotvrdila, že by F. E. jej zakrýval zmluvu u notára T. U.. Tvrdenie, že poškodený nemal záujem predať dom, na ktorý bolo založené vecné bremeno, je len tvrdenie, pritom orgány činné v trestnom konaní uviedli skutočnosti, že dom bol založený a kupujúci zháňal peniaze, lebo ich nemal.

Podľa názoru obhajoby dôkazy potvrdzujú, že okresný súd dôsledne nezisťoval správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu a neprihliadal pri svojich úvahách k vine obžalovaného, resp. na všetky okolnosti prípadu. Na vynesenie odsudzujúceho rozsudku sa vyžaduje istota, že skutok bol spáchaný a je trestným činom. Sám obžalovaný od počiatku spáchanie skutku popieral. Podľa obhajoby obžaloba nepredložila súdu žiadnu ucelenú reťaz nepriamych dôkazov, ktoré by obžalovanému preukazovali vinu. V konečnom dôsledku potom obhajca za obžalovaného konštatoval, že podľa ich názoru nebol náležité zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností a za týchto okolností mal okresný súd postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a preto navrhol, aby v konečnom dôsledku krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Za obž. A. B. C. (C.) odôvodnila podané odvolanie jej obhajkyňa T. G.. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že sa nestotožňuje so skutkovými ani právnymi závermi okresného súdu, nezodpovedá skutočnosti zistený skutkový stav a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Je presvedčená, že právne posúdenie zisteného skutku je nesprávne, pretože nie sú naplnené žiadne znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý je jej kladený za vinu.

Prvostupňový súd po vyhodnotení dôkazov mal za to, že bolo preukázané, že ona a spoluobžalovaný Selecký svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Takýto spôsob vyhodnotenia dôkazov však nepovažuje za správny s tým, že v celom rozsahu popiera účasť na skutku, ktorý je jej kladený za vinu. V prvom rade poukázala na zásadné rozpory vo výpovediach poškodeného, ktorý na jednej strane tvrdil, že si chcel požičať peniaze a na druhej strane v konaní pred súdom potvrdil, že si podmienky pôžičky nedohadoval. Keďže je zrejmé, že poškodený K. G. mal pôžičky už predtým a ich uzatváral, vedel, čo poskytnutie finančných prostriedkov obnáša a teda opätovne zdôrazňovala, že úmysel poškodeného požičať si finančné prostriedky nebol žiadnym hodnoverným spôsobom preukázaný. Je nelogické, že dlžoby, ktoré poškodený nedokázal splácať a dostal sa do finančných problémov, chcel riešiť ďalšou dlžobou, či pôžičkou. Toto by jeho finančné problémy v žiadnom prípade neriešilo. Taktiež tvrdenie poškodeného, že nechcel predať dom, je spochybnené jednak finančnými problémami a taktiež skutočnosťou, že kúpnu zmluvu podpísal v prítomnosti povereného zamestnanca notára bez akýchkoľvek námietok.

Tvrdenia poškodeného o tom, že si chcel požičať sumu 10 000,- € považuje obžalovaná za účelové, nakoľko je zrejmé, že potreboval minimálne 20 000,- € na splatenie svojich dlžôb, ktoré chcel vyplatiť. Je teda zrejmé, že o prevode vlastníckeho práva k rodinnému domu vedel už od 16.4.2015 a nepodnikol žiadne kroky k tomu, aby túto skutočnosť nejakým spôsobom zvrátil, či napadol. Až vplyvom manipulácie zo strany svedka Odrášku v roku 2016 začal účelovo tvrdiť, že sa malo jednať o pôžičku, dovedy o pôžičke nič nehovoril.

Ona, teda obžalovaná A. B. C. konala na základe ponuky na kúpu nehnuteľnosti predostretej D. E., čo vyplýva aj z e-mailovej komunikácie, ona s poškodeným nekomunikovala, ani sa s ním nestretla pred podpisom kúpnej zmluvy, preto ho nemohla uviesť vôbec do omylu.

V konečnom dôsledku sa vôbec nestotožňuje ani s výrokom o treste, ktorý jej bol okresným súdom uložený a to trest odňatia slobody na 10 rokov nepodmienečne, tento jej osobe vôbec nie je spravodlivý, pretože nevie, na základe čoho ju okresný súd uznal vinnou a nestotožnil sa ani s argumentáciou súdu

o tom, že jej bol uložený trest, ktorý je pre ňu primeraný. Ona je osoba, ktorá rešpektuje zákony, pred spáchaním skutku viedla riadny život a keby sa dopustila toho, čo je jej kladené za vinu, tak by sa vôbec tomu nebránila.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa preto domáhala, aby odvolanie, ktoré považuje za dôvodné, bolo posúdené tak, že jej odvolací súd vyhovie, zruší napadnutý rozsudok a vec vráti okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okrem týchto odvolaní ešte aj sám obž. D. E. odôvodnil odvolanie voči predmetnému odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, kde uviedol, že jediným riešením pre poškodeného G. ako sa vysporiadať s finančnými problémami, bol predaj nehnuteľnosti a vybavenie si úveru, pretože podľa jeho názoru poškodený jednoznačne vedel, že predáva nehnuteľnosť, vlastnoručne podpisoval kúpno-predajnú zmluvu, vlastnoručne dopĺňal dátum na tejto zmluve, taktiež vlastnoručne podpísal dohodu o zrušení vecného bremena, čiže nie je možné, aby on vlastnou rukou prekryl text predávajúci a kupujúci, ako to uvádzal poškodený vo svojej výpovedi. Pre doplnenie prehľadnosti práce zamestnancov notárskeho úradu ďalej uviedol aj vyjadrenia svedka T. W. z Bratislavy, na ktoré odkazuje. Podľa názoru obžalovaného dôkazom, že si poškodený G. mal záujem vybaviť hypotekárny úver je to, že bol vypracovaný znalecký posudok A. T. na vybavenie hypotekárneho úveru a aj potrebné listiny k tomuto znaleckému posudku osobne predkladal poškodený Koreň. Vo všetkých úkonoch, ktoré on osobne absolvoval s poškodeným G., bol tento informovaný a súhlasil s nimi, preto žiada, aby bol v danej veci krajským súdom spod obžaloby oslobodený.

K písomným odvolaniam obžalovaných sa vyjadril aj prokurátor krajskej prokuratúry. V tomto svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami obžalovaných, že sa nedopustili trestnej činnosti, poukázal na jednoznačné vyjadrenie o tom, že poškodený si chcel zobrať úver na splatenie dlžoby a o tom, že v omyle predal nehnuteľnosť, sa dozvedel až potom, čo sa to dozvedel od svedka F..

V ďalšej časti prokurátor poukázal na jednotlivé vyjadrenia obžalovaných, najmä na vyjadrenia obž. E., ktorý vo svojej obrane uvádzal, že prebehlo stretnutie medzi ním a poškodeným a obž. C. ešte v dome poškodeného, ešte pred uzatvorením kúpnej zmluvy, čo však existenciu tohto stretnutia nepotvrdil ďalší svedok a preto vylučuje prokurátor, že by uvedené stretnutie sa aj reálne uskutočnilo. Skutočnosti uvádzané obžalovaným E. nemajú logiku v tom, že poškodený by vedome predal svoju nehnuteľnosť za výrazne podhodnotenú cenu vo výške 50 000,- € a následne by ešte vyplatil provízie 30 000,- € iným osobám. Taktiež podľa prokurátora nie je pravdivé obhajobné tvrdenie obž. E., že pracovníčka notárskeho úradu mala poškodenému vysvetliť, čo podpisuje.

V ďalšej časti svojho vyjadrenia prokurátor poukázal aj na obranu obžalovanej A. B. C. a aj na to, že bolo dostatočne preukázané, že táto obžalovaná sa nachádzala v aute pri úhrade druhej časti údajnej kúpnej ceny, jej prítomnosť v Banskej Bystrici preukazuje aj listina o realizácii úhrady vo výške 30 000,- € na účet poškodeného. Obžalovaná reálne ovládala spoločnosť C.O.R., s.r.o. a spol. AVIORA, s.r.o. namiesto jej otca D. X., vykonávala kompletnú relevantnú obchodnú činnosť, nadobudla prostredníctvom obchodnej spoločnosti nehnuteľnosť poškodeného a preukázateľne osobne realizovala obidve platby, ktoré mali byť ako úhrada kúpnej ceny. Preto podľa prokurátora obžalovaná vyvíjala kroky, ktoré priamo smerovali k prekrytiu jej konania na páchaní skutku.

V ďalšej časti poukazuje prokurátor na výpovede svedkov F., M. F., O. M. a svedka M., z ktorých podľa neho jednoznačne vyplývajú nepriamo skutočnosti ohľadne trestnej činnosti obidvoch obžalovaných. Za týchto okolností prokurátor nevidí žiadne rozpory v tvrdeniach poškodeného, toto je logické a v čase, keď nezvládal platiť mesačnú splátku za jednu pohľadávku a narastal jej dlh, tak sa snažil primárne vyriešiť rast dlhu a 10 000,- € v Štátnom rozvoji bývania by splácal naďalej, pretože tam bola nízka mesačná splátka. Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že okresný súd vo veci rozhodol správne a zákonne a navrhol, aby boli odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuté.

Samotná obžalovaná A. B. C. sa vyjadrila cestou obhajkyne aj k odvolaniu spoluobžalovaného E., kde uviedla, že v celom rozsahu popiera svoju účasť na kladenom skutku, vykonané dokazovanie nevyznieva jednoznačne v jej neprospech a nie je tu ani ucelená reťaz priamych, či nepriamych dôkazov. Má za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú jej vinu a vzhľadom na uvedené žiada, aby odvolací súd v prvom rade prerušil trestné stíhanie z dôvodu rozhodovania ústavného súdu o prijatej

Novele Trestného zákona a následne potom po zrušení veci buď sám rozhodol odvolací súd, že ju oslobodí spod obžaloby alebo vráti vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Ešte predtým, ako bola vec predložená krajskému súdu na odvolacie konanie, sa písomne k odvolaniam obžalovaných cestou svojej splnomocnenkyne vyjadril aj poškodený K. G., ktorý uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami ani jedného obžalovaného, je toho názoru, že súd vykonal rozsiahle dokazovanie, zaoberal sa všetkými dôkazmi, ktoré svedčili v prospech, či v neprospech obžalovaných, vyrovnal sa so všetkými skutočnosťami a preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Ešte pred vykonaním verejného zasadnutia odvolacieho súdu o odvolaniach obžalovaných doručila splnomocnenkyňa poškodenej strany konajúcemu súdu úmrtý list poškodeného K. G., z ktorého je zrejmé, že tento dňa XX. XXXX XXXX zomrel, teda nedočkal sa meritórneho právoplatného rozhodnutia v danej trestnej veci.

Následne potom v danej trestnej veci krajský súd nariadil termín verejného zasadnutia a to na deň 3.10.2024, kde prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že vzhľadom k tomu, že došlo k zmene Trestného zákona, navrhuje pri nezmenených skutkových okolnostiach prekvalifikovať konanie obžalovaných na prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., platného od 6.8.2024 a následne pri takejto kvalifikácii ukladať obžalovanej A. B. C. (C.) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a obž. E. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a to vzhľadom k tomu, že svojím správaním a nekritickým postojom k trestnej činnosti pripravili poškodeného o majetok a zároveň navrhol ich odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa T. G. za obž. A. B. C. (C.) uviedla, že v celom rozsahu trvá na písomných dôvodoch odvolania, ktoré za obžalovanú podala, obžalovaná sa necíti byť vinnou z trestnej činnosti a tak ako to uvádzali v priebehu prípravného konania aj konania pred súdom navrhla, aby bola táto spod obžaloby oslobodená. V prípade, ak by bol súd iného názoru, tak nesúhlasí s návrhom prokurátora na ukladanie nepodmienečného trestu, na to nie sú splnené podmienky. Pokiaľ ide o ich návrh na prerušenie trestného stíhania, ktorý podali v písomnom odvolaní, vzhľadom k tomu, že bola už prijatá Novela Trestného zákona, tak na tomto návrhu netrvala.

Obhajca T. K. za obž. E. taktiež uviedol, že sa pridriava ich dôvodov uvedených v odvolaní, netrávajú na prerušení trestného stíhania, keďže už Novela Trestného zákona bola prijatá, nie je možné konštatovať, že by bol jeho klient k trestnej činnosti nekritický, keďže nie si je vedomý, že by sa mal nejakej trestnej činnosti dopustiť a preto sa domáha toho, aby bol spod obžaloby oslobodený. Ak by súd prišiel k inému názoru, že návrh krajského prokurátora na uloženie nepodmienečného trestu je potrebný obžalovanému ukladať, tak takýto trest je podľa obhajcu neprimerane prísny, neúčelný a postačoval by pre neho aj prísnejší podmienený trest odňatia slobody. Taktiež uviedol, že netrvá na prerušení trestného stíhania vzhľadom na to, že Novela Trestného zákona je už platná a účinná.

Ani jeden z obžalovaných, či už D. E. alebo A. B. C. sa verejného zasadnutia nezúčastnili, vyjadrili písomný súhlas s tým, aby krajský súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom ako odvolací súd na základe podaného odvolania zistil, že toto bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, proti ktorému je takéto odvolanie prípustné. Následne podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli odvolania obžalovaných podané, preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol aj pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. a po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolania obžalovaných boli podané čiastočne dôvodne.

Krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania, resp. viacerých hlavných pojednávanií vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie a v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. V odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu je tiež zrejmé, ako sa tento súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny aj trestu, pričom odôvodnenie rozhodnutia je zrozumiteľné,

logické a presvedčivé. Prvostupňový súd sa v ňom vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami jednak v otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu a preto v podrobnostiach krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku odkazuje a s týmto sa v plnej miere stotožnil, pričom je nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

Je však potrebné konštatovať, že medzi rozhodnutím okresného súdu a rozhodovaním krajského súdu o odvolaní obžalovaných nadobudol účinnosť Zákon č. 40/2024 Z.z. a č. 214/2024 Z.z. dňa 6.8.2024, ktorým došlo k zásadnej zmene (nielen v ustanoveniach Trestného zákona).

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák., trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- €, väčšou škodu sa rozumie škoda prevyšujúca 20 000,- € a značnou škodu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000,- €. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000,- €, pričom tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Hoci ako krajský súd už vyššie uviedol, okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny obžalovaných, ako aj otázke trestu, novela Trestného zákona čiastočne tieto okolnosti zmenila, na čo bol krajský súd povinný reflektovať. S ohľadom na uvedené okrem iného došlo aj k zmene výšky škody a teda aj prospechu, pričom pri väčšej škode ide o sumu, ktorá prevyšuje sumu 20 000,-€, avšak nedosahuje hodnotu značnej škody, ktorá je v danom prípade podľa novely Trestného zákona až 250 000,- €.

Z uvedeného dôvodu preto muselo dôjsť aj k zmene kvalifikácie konania obžalovaných z pôvodného ust. § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. na súčasné ustanovenie a to § 221 ods. 1, 2 Tr. zák.

Podľa platnej novely potom za prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. je páchatelovi takéhoto konania možné ukladať trest odňatia slobody až na 4 roky. Krajský súd potom vzal do úvahy osoby obžalovaných, dĺžku trestného stíhania a skutočnosť, že v jednotlivých prípadoch došlo k trestnej činnosti a potom druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. Primeranosť a individualizácia trestu tak nútila súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a brániť mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. S ohľadom na uvedené krajský súd považuje za adekvátny trest, ktorý naplňuje požiadavky ust. § 33 a § 34 Tr. zák. Tu krajský súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade sa nejedná o pochybenie okresného súdu, ale o následky zmeny Trestného zákona.

Pokiaľ obaja obžalovaní namietali hodnotenie skutkového deja okresným súdom v tom rozsahu, že oni sa necítia byť vinnými, v tomto smere už krajský súd zaujal stanovisko v tom, že sa v celom rozsahu stotožnil s vykonaním hodnotenia dôkazov okresným súdom. Obaja obžalovaní vo svojich odvolaniach namietali práve spôsob, akým súd tieto dôkazy hodnotil, nie to, že by niektoré dôkazy nevykonal, keďže však krajský súd považuje hodnotenie dôkazov okresného súdu za logické a správne, vo všetkých princípoch za zrozumiteľné, nemohol v tomto smere obhajobným tvrdeniam obžalovaných uveriť. Okresný súd napadnutý rozsudok podrobne odôvodnil, krajský súd sa s týmito dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie zákonného rozhodnutia preto odkazuje a opakovanie týchto dôvodov by bolo nadbytočné. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozsudku prvého stupňa, ktoré si s výnimkou súvisiacou s Novelou Trestného zákona v plnom rozsahu osvojuje.

Tu krajský súd ďalej poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné sa vysporiadať s každým argumentom obhajoby, pričom aj podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Helle vs. Fínsko z decembra 1998, sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Pokiaľ ide o trest, ktorý krajský súd obžalovaným uložil, tak krajský súd sa nestotožnil s návrhom krajského prokurátora na ukladanie miernych nepodmienečných trestov odňatia slobody obžalovaným, či už C. alebo E., je toho názoru, že tresty musia odrážať aj závažnosť konania obžalovaných, nie je možné pri tak závažnej trestnej činnosti len z dôvodu zmeny ustanovení Trestného zákona o výške škody bagatelizovať ich konanie tak, ako to navrhla u obidvoch obžalovaných obhajoba a ukladať im v prípade uznania viny len podmienené tresty odňatia slobody, ale je potrebné na ich nápravu a prevýchovu pôsobiť nepodmienečným trestnom odňatia slobody a to prísnejším ako navrhoval krajský prokurátor.

Preto obžalovanej A. B. C. (C.) uložil krajský súd nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s jej zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanému D. E., keďže mu ukladal súhrnný trest odňatia slobody, mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, so zaradením do stredného stupňa stráženia a zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Mestského súdu Bratislava 2 zo dňa 5. 4. 2022, sp.zn. B2-6T/23/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 3. 2023, sp.zn. 3To/1/2023 tak, ako je to zrejmé z výroku rozsudku krajského súdu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.